

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 392-394.

Udvalget foreslår endvidere, at der etableres en *indberetningsordning*, hvorefter alle dommere til vedkommende retspræsident en gang om året skal afgive oplysning om den bibeskæftigelse, som den pågældende dommer har udført i det forløbne år.

Der er i udvalget enighed om, at indberetningspligten bør omfatte alle arter af bibeskæftigelse, dvs. også bibeskæftigelse af ikke faglig karakter, idet man derved undgår afgrænsningsvanskeligheder.

Et flertal i udvalget (11 medlemmer) mener, at indberetningspligten alene bør omfatte indtægtsgivende hverv. *Et mindretal* (5 medlemmer) mener, at alle hverv, uanset om de er indtægtsgivende eller ej, bør indberettes.

Indberetningen bør efter udvalgets opfattelse indeholde oplysning om hvervets art og hvervgiver.

Af hensyn til tredjemands krav på anonymitet skal parternes navne ved voldgiftssager ikke oplyses. Derimod skal navnene på de advokater eller andre, der har repræsenteret parterne under sagen, angives, ligesom det bør fremgå, hvorledes dommeren er blevet udpeget.

Udvalget finder ikke, at der er grund til at lade indberetningerne omfatte tidsforbruget ved udførelsen af de enkelte hverv.

Der er enighed i udvalget om, at de oplysninger, der afgives om hvervets art og hvervgiver, bør være offentligt tilgængelige, bl.a. fordi der herved opnås den generelle gennemsigtighed med hensyn til dommeres bibeskæftigelse, som er et hovedformål bag den foreslåede indberetningsordning.

Udvalget er delt med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt indtægterne ved bibeskæftigelsen bør være omfattet af indberetningsordningen.

Et flertal (9 medlemmer) går ind for, at indtægterne bør være omfattet af indberetningspligten, idet man kun herved fuldt ud kan tilgodese de hensyn, der ligger bag forslaget om en indberetningsordning. Flertallet lægger herved bl.a. vægt på, at en pligt til at oplyse indtægterne ved bibeskæftigelsen må anses for en naturlig konsekvens af, at dommere har en vidtstrakt adgang til at påtage sig indtægtsgivende hverv ved siden af hovedstillingen. Endvidere vil man herved undgå eventuelle mytedannelser om dommeres biindtægter.

Af flertallet mener 6 medlemmer, at indtægten ved hvert enkelt hverv bør indberettes, bl.a. fordi det ikke kan afvises, at sådanne oplysninger kan have betydning ved vurderingen af, om enkelte dommere har indtægter af en sådan størrelse fra private voldgiftssager eller lignende, at de derved kommer i et afhængighedsforhold til bestemte interessegrupper

og/eller advokatkontorer. 3 medlemmer af flertallet mener, at de hensyn, der ligger bag indberetningsordningen, i tilstrækkelig grad tilgodeses ved at lade indberetningspligten angå den samlede indtægt ved bibeskæftigelsen.

Det samlede flertal går endvidere ind for, at også oplysningerne om indtægterne ved bibeskæftigelsen skal være offentligt tilgængelige.

Et mindretal (7 medlemmer) mener ikke, at der er tilstrækkelig grund til at lade den generelle indberetningspligt omfatte indtægterne. De lægger herved vægt på, at de hensyn, som ligger bag flertallets forslag, i vidt omfang vil blive imødekommet ved den foreslåede mulighed for retspræsidenterne til at pålægge den enkelte dommer at oplyse indtægterne ved bibeskæftigelsen.

Ved at pålægge dommerne en generel oplysningspligt med hensyn til indtægterne ved bibeskæftigelse vil man, såfremt oplysningerne gøres offentligt tilgængelige, endvidere undergive dommere en særordning, som så vidt vides ikke gælder for nogen anden gruppe, heller ikke for folketingsmedlemmer. 2 medlemmer af mindretallet peger derudover på, at en offentliggørelse af oplysninger om dommeres indtægter i voldgiftssager i praksis vil indebære en nærliggende risiko for, at parter ikke i fremtiden vil ønske dommere udpeget som voldgiftsdommere, hvilket bl.a. af hensyn til erhvervslivet vil være en beklagelig udvikling.

Hvis resultatet bliver, at dommeres indtægter ved bibeskæftigelse bliver omfattet af den generelle indberetningsordning, finder det samlede mindretal ikke, at oplysningerne bør være offentligt tilgængelige.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 394-398.

Udvalget har endelig overvejet, om der bør fastsættes en maksimumsgrænse for, hvor store indtægter dommere kan have ved bibeskæftigelse.

Et flertal (15 medlemmer af udvalget) mener ikke, at der er grund til at indføre en sådan begrænsning, bl.a. fordi der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem den samlede indtægts størrelse og de principielle og arbejdsmæssige hensyn, der er afgørende for tilladeligheden af dommeres bibeskæftigelse.

Et medlem af udvalget finder, at dommere ikke bør være berettiget til ved bibeskæftigelse at opnå en samlet indkomst – opgjort på grundlag af en 3-års periode – der overstiger 50 pct. af dommerens indkomst i hovedstillingen. Medlemmet lægger herved bl.a. vægt på, at størrelsen af den ved bibeskæftigelsen forbundne merindtægt i sig selv kan være en stødende faktor.